

BOCK BERGET

När skymning sjunger djupt i förtrollad
skog
sin vaggsång tyst för drömmande, trötta
träd,
då går jag ensam över berget,
lägger mig här på den sträva mossan.

Och sagofågeln lockar, i kvällen dold,
min själ att flyga långt över längtans
fjärd
och bland de väna, trolska skären
doppar jag vingen i dunkla havet . . .

För härt, för härt var människornas liv
för mig!
Med solen sjunker, skymning, till sömns
i dig
min drömvärld och jag släcker djupt i
bleknande böljer min längtans fackla.

Gunnar Ekelöf.